

שתי משניות ליום

משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר משטפנסט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל דליה פטה בת שרה ע"ה

משנה ז'

רבינו עובדיה מברטנורא

היה מנופה בשלוש עשרה נפה - זו למעלה מזו. וכל זה למצווה אבל לא לעכב, שאם הביא עומר עשרון מארבע סאין או שהביאו משני סאין, לא פסל. רבי שמעון אומר לא היה לה קצבה - דאפילו לכתחילה לא נתנו חכמים קצבה מכמה סאין חטין או שעורין מביאין עומר ושתי הלחם ולחם הפנים, אלא רואין בסולת שתהא מנופה כל צרכה ודיו. ואין הלכה כרבי שמעון.

העמר ה'ה מנפה בשלוש עשרה נפה היינו שלמנחת העומר היו טוחנים שלוש סאים שעורים מן התבואה החדשה ומנפים את הקמח בשלוש עשרה נפות, וכל נפה היתה דקה יותר מהנפה הקודמת (חורי הנפה היו קטנים יותר) וממה שיצא אחרי הניפוי בנפה האחרונה היו לוקחים עישרון למנחת העומר, ושתי הלחם אחרי טחינת שלוש סאים חיטה היו מנפים את הקמח - בשתיים עשרה נפות ואחרי הניפוי האחרון היו לוקחים שני עשרונים סולת לשתי הלחם, ולחם הפנים אחרי טחינת עשרים וארבע סאים חיטה היו מנפים את הקמח - באחת עשרה נפות ולאחר הניפוי האחרון היו לוקחים עשרים וארבע עשרונים של סולת מנופה לעשיית לחם הפנים. רבי שמעון חולק על תנא קמא ו... אומר: לא היה לה קצבה היינו שחכמים לא חייבו להשתמש בכמויות שהוזכרו כדי להוציא מהם את הסולת, לדוגמא שלוש סאים חיטה להוציא מהם שני עשרונים סולת לשתי הלחם, וכן לא חייבו בכמה נפות יש להשתמש, אלא סלת מנפה כל צרכה היה מביא אלא החיוב הוא להביא סולת נקיה וראויה לאפיה, שנאמר (ויקרא כד, ה) "ולקחת סלת ואפית אתה" שמפסוק זה למדים ... עד שתהא מנפה כל צרכה שהסולת תהיה מנופה היטב, וגם תנא קמא מודה שכל הכמויות שנאמרו ברישא הם רק למצווה אך אין הם מעכבים, היינו שאם הביאו ארבע סאים שעורים, או שתי סאים שעורים (במקום שלוש שהזכיר תנא קמא) והוציאו עישרון אחד למנחת העומר אין המנחה נפסלת.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מו"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לווזאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה א'

הַתּוֹדָה הַיְתֵה בְּאֵה חֲמֵשׁ סְאִין יְרוּשְׁלַמִּיּוֹת שֶׁהֵן שֵׁשׁ מְדַבְּרִיּוֹת: המידות שהיו משתמשים בהם בבית המקדש בירושלים (ירושלמיות) היו גדולות ב-20% מהמידות שהיו משתמשים במשכן כשהלכו בני ישראל במדבר (מדבריות). והמשנה מלמדת שארבעים לחמי התודה היו נעשים מחמש סאים סולת לפי מידה ירושלמית שהם שש סאים לפי מידת הסאה המדברית*, **שְׁתֵּי אֵיפוֹת** שש סאים מדבריות, הם שתי איפות, **הָאֵיפָה שְׁלֹשׁ סְאִין** האיפה שווה לשלוש סאים, והואיל ויש בכל איפה עשרה עשרונים יוצא שבשתי איפות יש... **עֶשְׂרִים עֶשְׂרוֹן** שמהם השתמשו ב... **עֶשְׂרָה עֶשְׂרוֹנִים לְחֶמֶץ** לחלות החמץ **וְעֶשְׂרָה עֶשְׂרוֹנִים לְמִצָּה** לחלות המצה. עתה מפרטת המשנה איך חילקו את הסולת בין סוגי הלחמים השונים שמביאים עם קרבן התודה. **עֶשְׂרָה לְחֶמֶץ - עֶשְׂרוֹן לְחֵלֶה** היינו שהיו מכינים עשר חלות חמץ, כל חלה מעישרון סולת. **וְעֶשְׂרָה לְמִצָּה - וּבְמִצָּה** והמצה מורכבת מ... **שְׁלֹשָׁה מִיֵּינוֹן** סוגים: **חֲלוֹת מִצוֹת וְרִקִּיקִים** ריקיקי מצות **וְרְבוּכָה**** מצה העשויה מסולת חלוטה במים רותחים, כמו שכתוב "סולת מורבכת חלות בלולות בשמן" (ויקרא ז, יב) **נִמְצְאוּ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנוֹת וְשְׁלִישׁ לְכָל מִין** של המצות, היינו **שְׁלֹשׁ חֲלוֹת לְעֶשְׂרוֹן** לכל חלה שליש עישרון, יוצא שלכל עשר החלות השתמשו בשלושה עשרונים ושליש העישרון. **בְּמִדָּה יְרוּשְׁלַמִּית** במידות שהיו בבית המקדש לא היו משתמשים במידת עישרון אלא במידה של קב, ולכן חמש הסאים שהביאו ללחמי התודה... **הָיוּ שְׁלֹשִׁים קֵב** שכל סאה שווה לששה קבים **חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי קֵבִים לְחֶמֶץ** למצות החמץ, **וְחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי קֵבִים לְמִצָּה** לחלות המצה. **חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי לְחֶמֶץ - קֵב וְחֲצִי לְחֵלֶה** היינו שהיו מכינים עשר חלות חמץ, כל חלה עשויה מקב וחצי סולת. **וְחֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵי קֵבִים לְמִצָּה - וְהַמִּצָּה מורכבת מ... שְׁלֹשָׁה מִיֵּינוֹן** סוגים: **חֲלוֹת מִצוֹת וְרִקִּיקִים** וריקיקי מצות **וְרְבוּכָה** מצה חלוטה במים (כמו שמפורש לעיל) **נִמְצְאוּ** יוצא שלהכנת כל אחד מסוגי המצות היו משתמשים ב... **חֲמִשָּׁת קֵבִים לְכָל מִין**, **שְׁתֵּי חֲלוֹת לְקֵב** דהיינו חצי קב לכל חלה וסה"כ השתמשו בחמשה קבים סולת לעשר החלות שבכל סוג מחלות המצות שבלחמי התודה.

*חמש סאים ירושלמיות = שש סאים מדבריות. שכן הכמות בסאה הירושלמית היא יותר גדולה מכמות הסאה המדברית. וניתן לומר בסברה שכיוון שבירושלים היו בני ישראל בארץ ישראל והיתה התבואה מצויה לכן יכלו להביא כמויות יותר גדולות מאשר הלכו במדבר, שכן במדבר לא גידלו תבואה לכן היה צורך להביא בצמצום יחסית למה שיכלו להביא כשנכנסו עם ישראל לארץ ישראל ששם התבואה מצויה.
**הרמב"ם מסביר כיצד היו מכינים את המצה המורבכת "כיצד היא המורבכת, חולטה ברותחין ואופה אותה מעט, ואחר כך קולה אותה בשמן על האילפס וכיוצא בו, כדרך שקולין הסופגנין ומרבין בשמנה, וזהו הריבוד בכל מקום" (הלכות מעשה הקרבנות ט, יט)

רבינו עובדיה מברטנורא
התודה - חמש סאין ירושלמיות שהן שש מדבריות. חמש סאין של ירושלים הן שש מאותן שהיו במדבר בימי משה. שהוסיפו על המדה שהיתה בימי משה שתות. דקיימא לן מוסיפין על המידות ואין מוסיפין יותר משתות. ואותו שתות הוא שתות מלבר.
שתי איפות - כלומר, הנך שש סאין הם שתי איפות, שהם עשרים עשרון, שהרי בכל איפה עשרה עשרונות.
עשרה לחמץ - עשרה עשרונים לעשר חלות חמץ שבתודה.
רבוכה - חלוטה במים רותחין קרויה רבוכה.
ורמב"ם פירש, רבוכה מרובה בשמן וקלויה בו, לפי שהיה בה שמן כנגד החלות והרקיקין.
נמצאו שלושה עשרונות ושליש לכל מין ומין - שבמצה.
שלוש חלות לעשרון - דהוה להו עשר חלות לשלושה עשרונות ושליש.
במדה ירושלמית - שלא היו בה עשרונות אלא קבים, הוה הנך חמש סאין שלושים קבין. שהסאה ששה קבים. ובגמרא בברייתא מייתי מגזרה שוה שכל מין ומין מארבעה מינים שבתודה היו באים עשר חלות, ואמרו, נאמר כאן והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה, ונאמר בתרומת מעשר (ממנו) תרומה לה, מה להלן אחד מעשר אף כאן אחד מעשר. ולמדנו שמין אחד של חמץ היה עשרה עשרונים כנגד שלוש מינים של מצה, מדכתיב (ויקרא ז') "על חלות לחם חמץ", אמרה תורה כנגד חמץ הבא מצה.